

14de JAARGANG, NR. 259
30 MEI 2016

IN DIT NUMMER:

1 NIEUWS

4 JAZZ OP PAPIER

6 JAZZ OP DE PLAAT

Moppa Elliott, Wijnbergen!,
 Ben Webster/Piet Noordijk,
 Veronica Swift, Snarky Puppy,
 Francesca Tandoi e.a.

12 JAZZ OP DE PLANKEN

Dag van de Rotterdamse Jazz e.a.

EN VERDER:

15 Bestsellers en Tips Jazzcenter

16 Gouwe Ouwe van (Hessel Fluitman)

17 Jazz in beeld (J Schot, J Schoubs)

12,5 JAAR JAZZFLITS
01 09 2003 – 01 03 2016

JAZZNIEUWS

VIJF JJA-AWARDS

VOOR MARIA SCHNEIDER

Maria Schneider is de grote winnaar van de jaarlijkse poll van de Jazz Journalist Association (JJA). Ze is tot musicus, arrangeur en componist van het jaar uitgeroepen. De cd 'The Thompson Fields' van haar Maria Schneider Orchestra is verkozen tot de beste cd van het afgelopen jaar. Het orkest is daarenboven ook nog eens 'Large Ensemble of the Year'. Saxofonist Henry Threadgill krijgt de Lifetime Achievement Award.

Enige honderden, meest Amerikaanse leden van de Jazz Journalists Association (JJA) brengen jaarlijks hun stem uit voor de JJA-Awards. Dit jaar gebeurde dat voor de 20ste keer. De JJA-Awards worden op 15 juni uitgereikt in de Blue Note Jazz Club in New York. Zie ook de linkerkolom op de volgende pagina.

Brosella Jazz Festival viert veertigste verjaardag met boek

Ter gelegenheid van de veertigste editie van het festival Brosella Jazz op 10 juli, zal een boek over de geschiedenis van het festival verschijnen: het Brosella 40 Book. Ook zullen in de Belgische hoofdstad Brosella-affiches en foto's worden tentoongesteld. Op het programma van het 40ste festival staan onder anderen trompettist Bert Joris en het Brussels Jazz Orchestra, violist Didier Lockwood met gitarist Biréli Lagrène, de Billie Cobham Band en het Richard Galliano New Musette Quartet met gitarist Philip Catherine. De toegang is 5 euro en de plaats van handeling het Groentheater in Brussel.

ia77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003

Lizzy Ossevoort na afloop van de prijsuitreiking in Den Bosch. (Foto: website Lizzy Ossevoort)

TALENT AWARD 2016 VOOR LIZZY OSSEVOORT

Zangeres Lizzy Ossevoort heeft 15 mei in Muzerije in 's-Hertogenbosch de Conservatorium Talent Award 2016 gewonnen. Aan deze competitie, onderdeel van Jazz in Duketown, nemen jaarlijkse de beste studenten van acht Nederlandse conservatoria deel. Ossevoort kreeg 5.000 euro en mag tijdens Jazz in Duketown 2017 optreden.

Ossevoort had vooraf helemaal geen rekening gehouden met de winst, zo vertelde ze ons: "De zeven andere muzikanten zijn allemaal supergetalenteerd. Ook was ik de enige vocalist en de enige die geen eigen composities uitvoerde." Die andere muzikanten waren Daniel Jonkers (d), Daniël Yves Dudok (g), Kika Sprangers (sax), Koen Smits (tp), Peer Thielen (g), Robert Koemans (p) en Yordi Petit (d). In de jury zaten onder anderen Aad van Nieuwkerk, Jan Menu en Henk Meutgeert. De muzikanten werden beoordeeld op speltechniek, improvisatie, overtuigingskracht, creativiteit en presentatie. De competitie vond dit jaar voor de vijfde keer plaats.

NIEUWS

WINNAARS JJA-AWARDS 2016

Klarinetiste Anat Cohen. (Persfoto)

MUSICIAN OF THE YEAR

Maria Schneider

UP AND COMING ARTIST OF THE YEAR

Kamasi Washington

FEMALE SINGER

Cecile McLorin Salvant

MALE SINGER

Gregory Porter

LARGE ENSEMBLE

Maria Schneider Orchestra

MIDSIZE ENSEMBLE

Myra Melford's Snowy Egret

TRIO-DUO

Vijay Iyer Trio

COMPOSER

Maria Schneider

ARRANGER

Maria Schneider

TRUMPET

Wadada Leo Smith

TROMBONE

Wycliffe Gordon

SOPRANO SAX

Jane Ira Bloom

ALTO SAX

Rudresh Mahanthappa

TENOR SAX

Charles Lloyd

BARITONE SAX

Gary Smulyan

KLARINET

Anat Cohen

GUITAR

Mary Halvorson

PIANO

Fred Hersch

BASS

Christian McBride

DRUMS

Jack DeJohnette

KEYBOARD

Craig Taborn

PODIA

KOUD PINKSTERWEER HEEFT WEERSLAG OP AANTAL BEZOEKERS JAZZ IN DUKETOWN

Op een bomvolle Parade sloot zangeres Caro Emerald 16 mei de 43ste editie van het festival Jazz in Duketown in de binnenstad van 's Hertogenbosch af. Door het koude weer was het dit jaar minder druk dan voorgaande jaren. Trokken eerdere festivals wel 150.000 bezoekers, dit jaar bleef het aantal bij 115.000 steken. Niettemin kijkt festivalvoorzitter Gaby Westelaken tevreden terug: "Gelukkig bleef het droog en hebben veel bezoekers in vier dagen gratis genoten van maar liefst 37,5 uur live muziek van een hoog niveau. En dit allemaal door de inzet van 160 vrijwilligers en de goede samenwerking met de horeca, de gemeente en alle sponsors." Jazz in Duketown vond van 13 tot en met 16 mei plaats. (Foto Caro Emerald: Edwin van Tilburg)

OVERIG

FILMMAKER KRIJGT 20.000 DOLLAR VOOR DOCUMENTAIRE OVER LESTER YOUNG

De Amerikaanse documentairemaker Henry Ferrini heeft 20.000 dollar subsidie gekregen van de National Endowment for the Arts (NEA) om een documentaire over saxofonist Lester Young af te ronden. Ferrini werkt al enige jaren aan de film, die onder de titel 'President Of Beauty' (naar Youngs bijnaam 'Prez') moet verschijnen.

Ferrini is blij met het geld: "It not only will allow me to travel to New Orleans, Kansas City, Los Angeles, Minneapolis and Paris to finish the principal photography, it will give the film increased visibility, which will help raise the rest of the necessary funds." In de film zal onder meer een zeldzaam radio-interview te horen zijn, dat Young in Parijs gaf aan Le Hot Jazz-journalist Francois Postif, vijf weken voor zijn dood in 1959. "Mr. Young brought Americans together in rooms from Kansas City to Boston to dance, listen and engage. His musical energy transformed prejudice and hate into beauty and grace. He created a new sound that became an inspiration to poets, musicians and artists", aldus de NEA, een agentschap van de Amerikaanse federale overheid. Wanneer de film verschijnt is nog onbekend.

Bekijk een video op: <https://vimeo.com/119644870>

JAZZFLITS 260 staat 20 juni 2016 op <http://www.jazzflits.nl>

NIEUWS

Till Brönner. (Foto: Andreas Bitesnich)

Ruud Jacobs produceert eerste Sony-album Till Brönner

Ruud Jacobs heeft het eerste Sony-album van de populaire Duitse trompettist Till Brönner geproduceerd. Het verschijnt in september. Brönner speelt en zingt een aantal standards op de plaat en twee eigen stukken. Het album 'The Good Life' is deels opgenomen met een 'all star band' in de East-West studios in Hollywood, met John Clayton op bas, Anthony Wilson gitaar, Larry Goldings piano en Jeff Hamilton op drums. Een ander deel van de opnames is gedaan in de Wedgeview Studios in Nederland. Het album is geïnspireerd op 'The Great American Songbook' en bevat nieuwe arrangementen van stukken die beroemd zijn gemaakt door grootheden als Frank Sinatra, Billie Holiday en Nat King Cole. De mix van de plaat is gemaakt door Udo Pannekeet.

North Sea Jazz Festival nooit eerder zo snel uitverkocht

Eind april was al geen dagkaart meer te koop voor het komende North Sea Jazz Festival. Dat gebeurde niet eerder in het bestaan van het evenement. Volgens Junior van de Stel van organisator Mojo Concerts zijn er drie oorzaken aan te wijzen, zo zegt hij 29 april in dagblad AD: de vroege start van de kaartverkoop, muzieksoorten die in de smaak vallen bij een breed publiek en de aantrekkingskracht van Rotterdam: "In internationale publicaties wordt Rotterdam aangeprezen als leuke stad om naartoe te gaan, en vaak wordt North Sea Jazz daarbij genoemd als festival dat die stad zo leuk maakt." Dit jaar zullen dagelijks 23.500 mensen het festival, dat op 8, 9 en 10 juli in Ahoy plaatsvindt, bezoeken.

'IMPRO-JAZZMUSICI VERANDERDEN ORGANISATIE VAN MUZIEK IN NEDERLAND'

Impro-jazz veranderde erg de politieke en sociale organisatie van muziek in Nederland in de jaren zestig en zeventig, stelt Loes Rusch in haar proefschrift 'Our Subcultural Shit-Music: Dutch jazz, Representation and Cultural Politics'. Daarop promoveerde zij 17 mei aan de Universiteit van Amsterdam bij prof. dr. Walter van de Leur: "Nederlandse jazzmusici zorgden ervoor dat op een andere manier naar jazz en kunst in het algemeen werd gekeken."

Het onderzoek van Rusch laat zien dat muzikale veranderingen binnen de jazz niet alleen het gevolg zijn van initiatieven vanuit het muzikale veld, maar ook het resultaat van bredere maatschappelijke ontwikkelingen. In de jaren zestig en zeventig kwam daardoor een groep musici op in Nederland (onder anderen Misha Mengelberg, Han Bennink, Willem Breuker en Leo Cuypers), die hun muziek niet langer modelleerden naar Amerikaanse jazz, maar die het jazzidoom gebruikten in hun zoektocht naar een eigen muzikale en culturele identiteit. Ze maakten 'Nederlandse (actuele) geïmproviseerde muziek'. Ze gingen een 'richtingenstrijd' aan met de gevestigde orde van de Nederlandse jazz. In een tijd waarin subsidie vooral werd uitgedeeld aan grote orkesten, wilden zij ook aanspraak maken op subsidie. Zo beïnvloedden ze de organisatie van muziek in Nederland. Het proefschrift van Loes Rusch is onderdeel van 'Rhythm Changes', een groot internationaal onderzoek naar de rol van jazz. In dat onderzoek wordt gekeken naar hoe nationale culturen hebben bijgedragen aan de ontwikkeling van jazz in Europa.

Op de website van NPO Radio 1 is een interview met Loes Rusch te zien: <http://bit.ly/1U4mFE0>.

Wayne Shorter in Jazz at Lincoln Center Hall of Fame

Saxofonist Wayne Shorter wordt toegevoegd aan de Jazz at Lincoln Center's Ertegun Jazz Hall of Fame. Die eer is dit jaar ook te beurt gevallen aan saxofonist Ben Webster en trombonist J.J. Johnson. De uitverkiezing wordt van 12 tot en met 14 juli gevierd met concerten in JALC's Dizzy's Club Coca-Cola.

Weer jazzprogramma uit Nick Vollebregt's Jazzcafé

Vanaf september gaat Co de Kloet vanuit Nick Vollebregt's Jazzcafé in Laren een jazzprogramma voor de internetzender NPO Soul & Jazz presenteren, zo meldt het dagblad Gooi en Eemlander van 13 mei jl. Het wordt een maandelijks programma (iedere eerste zondag van de maand), waarin (inter)nationale gasten aan tafel plaatsnemen. Het programma wordt 's middags opgenomen en 's avonds tussen 19.00 uur en 21.00 uur uitgezonden. Van 1973 tot 2004 presenteerde Cees Schrama het live-jazzprogramma Sesjun vanaf dezelfde locatie.

Klarinet nieuw hoofdvak bij jazzafdeling CvA

De jazzafdeling van het Conservatorium van Amsterdam (CvA) gaat de nieuwe hoofdvakken klarinet en basklarinet aanbieden, zowel op het niveau bachelor als dat van master. Het docententeam wordt gevormd door Joris Roelofs (improvisatielessen), Marc Scholten (hout-ensembles, techniek, didactiek), Eric van Deuren (klassiek basklarinetrepertoire, hedendaagse technieken) en Harmen de Boer (klassiek klarinetrepertoire). De vakgroep werkt nauw samen met de saxofoonvakgroep van de jazzafdeling, waardoor studenten zoveel mogelijk deel kunnen nemen aan improvisatielessen en -cursussen van de saxofoonvakgroep.

JAZZ OP PAPIER

DUKE TUSSEN TWEE KAFTEN

De vorige boekbespreking gaf aanleiding tot een inventarisatie van hetgeen er in boekvorm over Duke Ellington is geschreven. Derhalve onderstaande lijst, die chronologisch is naar eerste publicatie. Niet meegerekend zijn: ongewijzigde herdrukken, nadere edities en vertalingen. Bij gelijktijdige verschijning in Amerika en Engeland is slechts één uitgave genoemd. Als titel en/of ondertitel niet in de richting van de inhoud wijzen is die kort aangegeven. Met een enkel trefwoord is getracht aan te geven hoe het boek indertijd is ontvangen.

Denis Preston.

Mood Indigo.

Egham : Citizen, 1946

Jean de Trazegnies.

Duke Ellington:

Harlem Aristocrat of Jazz.

Bruxelles: Hot Club, 1946

Barry Ulanov.

Duke Ellington.

New York: Creative Age, 1946

De eerste serieuze studie over Ellington door de redacteur van Metronome

Peter Gammond (red.).

Duke Ellington: his life and music.

London: Phoenix, 1958

Verzameling essays door veertien medewerkers

G.E. Lambert.

Duke Ellington.

London: Cassell, 1959. (Kings of Jazz; 1)

Beknopte introductie in het kader van de serie

Robert Greene (red.).

Duke Ellington.

Zürich: Sanssouci, 1961

Stanley Dance.

The World of Duke Ellington.

New York: Scribner's, 1970

Interviews met een dertigtal bandleden door een nauw betrokken journalist

Elizabeth R. Montgomery.

Duke Ellington: king of jazz.

Champaign IL: Garrard, 1972

Voor de jeugd

Duke Ellington.

Music is My Mistress. Garden City NY:

Doubleday, 1973

Autobiografische schetsen en hommages aan bevriende musici; bevat lijst van composities

Martha Schaaf.

Duke Ellington: young music master.

Indianapolis IN: Bobbs-Merrill, 1975

Voor de jeugd

Duke Ellington in 1946. (Foto: William P Gottlieb)

Derek Jewell.

Duke: a portrait of Duke Ellington.

London: Elm Tree Books, 1977

Leunt op het boek van Ulanov; bevat onjuistheden

Bill Gutman.

Duke: the musical life of Duke Ellington. – New York: Random House, 1977

Voor de jeugd

Mercer Ellington & Stanley Dance.

Duke Ellington in Person: an intimate memoir.

Boston: Houghton Mifflin, 1978

Soort vervolg op de autobiografie door zoon Mercer; aanvulling op lijst van composities

Don George.

Sweet Man: the real Duke Ellington.

New York: Putnam's Sons, 1981

Tamelijk scandleuze biografie en anekdotes door een van Ellingtons tekstschrijvers

Hans Ruland.

Duke Ellington:

sein Leben, seine Musik, seine Schallplatten.

Gaiting-Buchendorf (Dld): Oreos, 1983. – (Collection Jazz)

Voornamelijk een platengids in het kader van de serie

Peter Gammond.

Duke Ellington.

London: Apollo, 1987. – (Jazz Masters Series ; 10)

Beknopte introductie, zoals andere deeltjes

James Lincoln Collier.

Duke Ellington. – New York: Oxford University Press, 1987

Controversiële standpunten; betreft vooral de eerste helft van de carrière

Ron Frankl.

Duke Ellington.

New York: Chelsea House, 1988

Voor de jeugd

[...vervolg op de volgende pagina](#)

JAZZ OP PAPIER (VERVOLG)

Ken Rattenbury

Duke Ellington: jazz composer.

London: Yale University Press, 1990
Musicologische, aanvechtbare analyses van vijf werken rond 1940

Mark Tucker.

Ellington: the early years.

Urbana & Chicago: University of Illinois Press, 1991
Gezaghebbende studie over de jaren 1914-1927

Klaus Stratemann.

Duke Ellington: day by day and film by film.

Kopenhagen: JazzMedia, 1992

John Edward Hasse.

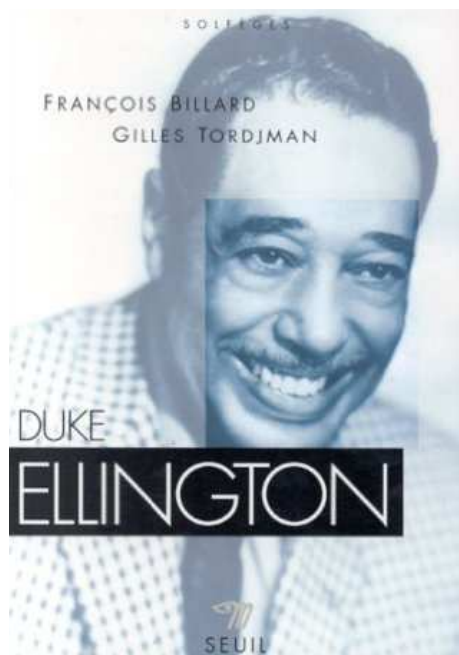
Beyond Category: the life and genius of Duke Ellington.

New York: Simon & Schuster, 1993
Evenwichtige studie over de muzikale carrière door breed georiënteerde muziekhistoricus

Mark Tucker (red.).

The Duke Ellington Reader.

New York: Oxford University Press, 1993
Selectie van honderd artikelen van allerlei aard, verschenen over een periode van 65 jaar

François Billard & Gilles Tordjman.

Duke Ellington.

Paris: Ed. du Seuil, 1994

Dempsey J. Travis.

The Duke Ellington Primer.

Chicago: Urban Research Press, 1996
Een eerste kennismaking; visies van vijf collega-musici

David Bradbury.

Duke Ellington.

London: Haus Publ., 2005

Eddie Lambert.

Duke Ellington: a listener's guide.

Lanham, MD: Scarecrow, 1998. (Studies in Jazz ; 26)
Systematische benadering van de muziek

Scott Yanow.

Duke Ellington.

New York: Friedman/Fairfax, 1999
Beknopte schets; voornamelijk een kijkboek

Stuart Nicholson.

Reminiscing in Tempo: a portrait of Duke Ellington.

Boston: Northeastern University Press, 1999
Biografie aan de hand van eigen gesprekken met familie en vrienden; uittreksels uit de pers

Janna Tull Steed.

Duke Ellington: a spiritual biography.

New York: Crossroad Publ., 1999
In hoeverre spiritualiteit een rol speelt in zijn muziek

Ken Vail.

Duke's Diary.

Cambridge (UK): Vail Publ., 1999
Part One: the life of Duke Ellington 1927-1950;
Part Two: the life of Duke Ellington 1950-1974
Het verloop van zijn carrière van maand tot maand

Veronica Byrd [... et al.] (red.).

Jump for Joy: Jazz at Lincoln Center celebrates the Ellington centennial, 1899-1999.

[New York: Museum Press, 1999]
Catalogus bij expositie; diverse bijdragen

Wolfram Knauer (red.).

Duke Ellington und die Folgen.

Hofheim (Dld): Wolke, 2000.
(Darmstädter Beiträge zur Jazzforschung ; 6)
Tekst van tien voordrachten, gehouden tijdens het zesde Darmstädter Jazzforum

John Franceschina.

Duke Ellington's Music for the Theatre.

Jefferson NC: McFarland & Company, 2001

Harvey G. Cohen.

Duke Ellington's America.

Chicago: University of Chicago Press, 2010
De muziek in maatschappelijk verband

David Schiff.

The Ellington Century.

Berkeley & Los Angeles: University of California Press, 2012
Ellingtons muziek in relatie tot die van anderen, met name op klassiek terrein

Terry Teachout.

Duke: a life of Duke Ellington.

New York: Gotham Books, 2013
Weinig nieuwe feiten; van belang door de beschrijving hoe de muziek tot stand kwam

Matthew J. Cooper.

Duke Ellington as Pianist: a study of styles.

Missoula, MT: The College Music Society, 2013. – (Monographs & bibliographies in American music ; 24)

Mercedes Ellington & Steven Brower (red.).

Duke Ellington: an American composer and icon.

New York: Rizzoli, 2016
Vooral een kijkboek, mede samengesteld door Ellingtons kleindochter

Jan J. Mulder

(vervolg op pagina 17)

JAZZ OP DE PLAAT

MOPPA ELLIOTT Still, Up In The Air Hot Cup Records

Bezetting:

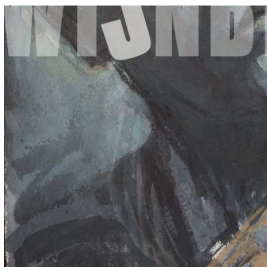
Moppa Elliott (b).

Het werd wel tijd voor een soloalbum van bassist Moppa Elliott. Twee van zijn bandgenoten van Mostly Other People Do the Killing, trompettist Peter Evans en (recentelijk) saxofonist Jon Irabagon gingen hem reeds voor. In februari vorig jaar trok de New Yorker zich terug in de St. Stephens Pro Cathedral in Wilkes-Barre in Pennsylvania en nam er een serie improvisaties op die hij de droge titel 'Sequence' gaf, gevolgd door een getal. Toch is het een goede titel, want Elliott lijkt er als een filmer alles achter elkaar te zetten, in een lineaire volgorde. Hij volgt er geen thema-met-variaties-model, zoals bij de jazz wel gebruikelijk is. Ook kiest hij niet voor een potje klankexperimenten, zoals veel van zijn solerende collega's als Barry Guy, Malachi Favors of Joëlle Léandre. Hij gebruikt weliswaar technieken uit de vrije improvisatiehoek, maar kiest voor een aanpak die toegankelijker is. Daarbij komen soms melodiefragmenten langs vliegen, waarbij zowel jazz als country & western inspiratiebronnen zijn. Lang in één motiefje, thema of stijl blijven hangen, doet hij echter niet. De kracht van het album zit hem in de constante stroom van ideeën, waarbij je als luisteraar met hem mee kunt denken en permanent met je oren op steeltjes zit. Gezien zijn werk voor Mostly Other People Do the Killing is zo'n keuze natuurlijk niet vreemd. Je zou 'Still, Up In The Air' Elliotts visie op het fenomeen soloalbum kunnen noemen.

Herman te Loo

Luister hier naar de openingstrack van het album:
<http://bit.ly/1TR8LVV>

WIJNBERGEN! Sâlt Wetter Studio Wijnbergen

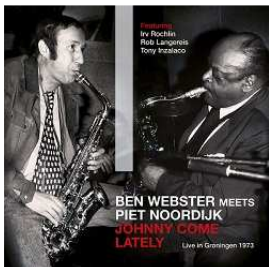
Bezetting:

Arend Huisman (tb),
Cathrienus Herrema (fl),
Hans Wijnbergen (ts),
Ruben Mulder (p & Hammond),
Oeds Bouwsma (b),
Mats Voshol (d),
Nico IJbers (perc).

Sinds zijn cd 'Hooters Hop' uit 2006 heeft Hans Wijnbergen heel weinig van zich meer laten horen. Ja, wel als opnametechnicus en eigenaar van het label Morvin records, maar niet als saxofonist. Met een nieuwe band heeft hij nu een eerste e.p. uitgebracht uit een geplande serie van vier. Zijn vrouwoude bassist Oeds Bouwsma is gebleven. Verder heeft hij de kwartetbezetting uitgebreid naar die van een sextet met Arend Huisman op trombone en Cathrienus Herrema op dwarsfluit. Ook heeft hij het rockende element uit zijn spel achterwege gelaten. Hans Wijnbergen is op 'Sâlt Wetter' als volbloed hardbopper te horen. Maar maakt u zich geen zorgen; zijn emotionele spel heeft daar niet onder geleden. 'Springvogel' is de voortvarende opener van de plaat, die uitnodigt tot spontaan meeswingen. De trombone van Arend Huisman, onder meer ook de muzikaal leider van Big Band Friesland (waarin Hans Wijnbergen tenor en bariton voor zijn rekening neemt), heeft een belangrijke plek in het geheel. 'Threesome' heeft een mooi motiefje dat voortdurend terugkomt. De tenorist weet er een heel verhaal mee te vertellen dat steeds weer nieuw is. Ook in de ballad 'Dark & light' werkt Wijnbergen met veel gevoel het thema uit. In zijn solo neem ook hij de tijd en de rust om zijn ideeën op het thema los te laten. Tenslotte komt Hans Wijnbergen nog eens terug om het thema even rustig en bedachtzaam, overtuigend af te sluiten. Het slotnummer 'Sinné' is een opgewekt latin-nummer, dat gebouwd is op een akkoordenreeks die wijlen altiste Grytsje Jorritsma op papier heeft gezet. De dwarsfluit van Cathrienus Herrema brengt een Braziliaanse toets aan. Wijnbergen voert op zijn bariton het hoogste woord. 'Sâlt Wetter' is een e.p. met frisse en overtuigende muziek. Ik ben benieuwd wat de volgende in de serie brengt.

Hessel Fluitman

**BEN WEBSTER
MEETS PIET NOORDIJK
Johnny Come Lately
Live in Groningen 1973
Nederlands Jazz Archief**

Bezetting:

Ben Webster (ts),
Piet Noordijk (as),
Irv Rochlin (p),
Rob Langereis (b),
Tony Inzalaco (d).

JAZZ OP DE PLAAT

Op 2 februari 1973 speelde tenorsaxofonist Ben Webster in het Groningse café De Koffer. Altist Piet Noordijk voegde zich de tweede set bij hem. Cees Schrama maakte opnames van dit concert, die de VPRO destijds uitzond. Het Nederlands Jazzarchief brengt de opnames nu op cd uit onder de titel 'Ben Webster Meets Piet Noordijk – Johnny Come Lately', als onderdeel van de reeks 'Treasures Of Dutch Jazz'.

Ben Webster overleed in september 1973. De laatste periode voor zijn dood werd zijn spel steeds minder. Deze opname leek aanvankelijk dan ook de mist in te gaan. Zoals zo vaak bij de saxofonist: oorzaak drank. Maar gelukkig kwam Piet Noordijk (ook niet geheel nuchter meer) plotseling het toneel op banjeren. Tot dan toe deed de tenorsaxofonist alles op zijn honderd gemakken. 'Sophisticated lady', het openingsnummer van de cd, laat dat met een vette slotscheet uit de sax horen. Maar dan! Om haantje Noordijk van repliek te dienen was meer nodig dan uitzakken. Drank maakt veel kapot, maar redde dit concert, zoals we mogen beluisteren. De beide heren speelden om het voortouw in handen te krijgen en niet meer los te laten. Vanaf het tweede nummer op de cd, 'Johnny come lately', verzaakt de 'Brute' zijn mooie toon en gaat hij er alsnog stevig tegenaan. Het ritmetrio krijgt het opeens druk met begeleiden. De bas van Rob Langereis is met een stevig geluid opgenomen, zodat we voortdurend kunnen genieten van zijn kolkende geluid. De twee Amerikaanse begeleiders, Irv Rochlin op de piano en Tony Inzalaco op drums, vervullen hun rol bedreven. Maar het gaat op deze cd vooral om het spel van de beide saxofonisten. Als ze 'Sweet Georgia brown' in uptempo inzetten is de beer los. 'Ik moet het wel van hem winnen!', zullen beide hebben gedacht. En Piet Noordijk was altijd in staat om alles te geven. Na het kalme 'Slow blues' gaan de heren opnieuw de slag aan in 'Just you, just me'. 'Old folks' lijkt een solo feature te worden voor de tenorist, maar Noordijk laat zijn alt ook even in een solo zingen. In de afsluiter 'The theme' gaan ze er nog een keer, elf en een halve minuut, fors tegenaan. Goed warmgedraaid, gaan ze in optima forma te keer. Een legendarisch concert.

Hessel Fluitman

**MARTIN LUBENOV'S JAZZTA PRASTA
Impressions
Unit Records**

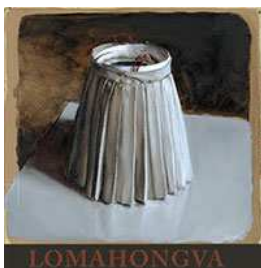
Bezetting:

Martin Lubenov (acc, comp),
Angel Demirev (g), Mihail Ivanov (b).

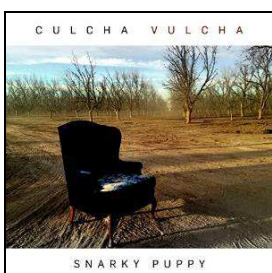
**Hier is een filmpje over de cd-
presentatie:**
<https://youtu.be/Yij4fgDLJT0>

Als een rechtgeaarde Roma houdt accordeonist Martin Lubenov van reizen. 'Impressions', de nieuwe cd van zijn trio Jazzta Prasta biedt daarom impressies van allerlei steden en plekken waar hij wel eens heeft rondgekeken, van Wenen tot Parijs en van Istanbul tot Porto Alegre. Hij vertelt ons over zijn wederwaardigheden, met een ongelooflijke dosis virtuositeit, maar ook met fantasie, gevoel en een dosis gekkigheid. Diezelfde karaktertrekken zijn ook kenmerkend voor zijn muzikale partners, gitarist Angel Demirev en bassist Mihail Ivanov (die zijn opleiding deels in Amsterdam kreeg). Soms zit je als luisteraar met open mond van verbazing te luisteren naar de mitrailleurachtige snelheid waarmee Demirev over de snaren jaagt, of de knallende percussie van Ivanovs basspel. Maar er is meer dan alleen bewondering voor de vingervlugheid van de Bulgaren, want dat zou 'Impressions' tot een voorspelbaar album maken. De mix van stijlen en culturen tilt de muziek van Jazzta Prasta uit boven dat van de gemiddelde 'gypsy jazz'. Je hoort naast ritmes uit de Balkan en Turkije ook de melodieën van de Franse musette, heupwiegende bossa uit Brazilië en melancholieke fado uit Portugal. De cocktail is opzwepend en telkens weer

Herensente Loo

WARPED DREAMER**Lomahongva****Rat Records****Bezetting:**

Arve Henriksen (tp, fl, voc, elektronica),
 Stian Westerhus (g, elektronica),
 Jozef Dumoulin
 (Fender Rhodes, elektronica),
 Teun Verbruggen (d, elektronica).

SNARKY PUPPY**Culcha Vulcha****GroundUp/Universal Music****Bezetting:**

Michael League (b, keyb, gt),
 Jay Jennings, Mike Maher (tp, flh),
 Chris Bullock (ts, fl, b, keyb, bkl),
 Bob Reynolds (ts),
 Justin Stanton, Bill Laurance, Cory Henry,
 Bobby Sparks (keyb),
 Chaun Martin (vocoder, talkbox),
 Bob Lanzetti, Mark Lettieri,
 Chris McQueen (gt),
 Zack Brock (v),
 Robert 'Sput' Searight, Jarnell Lewis,
 Jason 'JT' Thomas (d),
 Nate Werth, Keita Ogawa,
 Marcelo Woloski (perc).

Beluister hier een track van de cd:<http://bit.ly/1WQii5G>**JAZZ OP DE PLAAT**

De Noors-Belgische connectie is bepaald niet nieuw in de elektro-akoestische geïmproviseerde muziek. Trompettist Arve Henriksen en drummer Teun Verbruggen maakten drie jaar geleden al het bijzondere album 'Black Swan'. In het kwartet Warped Dreamer krijgen ze gezelschap van gitarist Stian Westerhus en Fender Rhodes-specialist Jozef Dumoulin. Alle vier voegen ze een flinke dot elektronica aan hun 'akoestische' instrumentarium toe, waardoor de precieze herkomst van de klanken op dit debuutalbum, 'Lomahongva', moeilijk te achterhalen zijn. Die origine doet dan ook absoluut niet ter zake. Het zijn gegevens die, net als melodie, harmonie en ritme, gedateerd lijken te zijn in de muziek die Warped Dreamer maakt. Het best kun je 'Lomahongva' omschrijven als de soundtrack voor een droom, die soms de gedaante van een nachtmerrie aanneemt, om op andere momenten weer wonderbaarlijke landschappen uit te rollen waar het goed toeven is. Melancholie (met de omfloerste trompet van Henriksen in de hoofdrol) kan zomaar omslaan in een unheimisch gevoel van naderend onheil. De enige leidraad in de vijf improvisaties die de cd telt, lijkt de gezamenlijke fantasie van de muzikanten te zijn.

Herman te Loo**Hier is de openingstrack van het album:**<http://bit.ly/1YRkVCb>

Het eerste echte studioalbum van Snarky Puppy in ruim acht jaar tijd! Wat doet dit met de sound van de band? Blijft die hetzelfde of toch niet? Allemaal prangende en relevante vragen waar ik in deze recensie antwoord op poog te geven. Het eerste wat opvalt is de bezetting van de cd/elpee 'Culcha Vulcha'. Er zijn gastmusici ingevlogen om her en der wat te soleren en aan te dikken. Zo speelt saxofonist Bob Reynolds een paar toffe solo's en fiedelt Zack Brock ook een deuntje eerste viool mee. Ook spelen er twee drummers tegelijk naast de batterij aan percussie en percussionisten die mee trommelen. Laat ik daar nou niet zo'n fan van zijn (als drummer zijnde), al dient aangetekend te worden dat het hier niet hinderlijk aanhoort. Het hoogtepunt voor mij, 'Grown folks', is zoals het merendeel weer van de pen van leider Michael League. Dit is eigenlijk het enige nummer dat in de categorie 'old school'-Snarky zou kunnen vallen qua structuur en sound. De andere tracks hebben (zoals vaker) 'catchy' melodieën, maar zijn niet voorzien van de zo bekende ritmische variaties en vreemde maatsoorten. De solo's zijn als altijd goed tot fenomenaal (neem Cory Henry's Moogsolo in 'Big ugly'). Op 'Palermo' na (een soort 6/4 maat die aanvoelt als 4 om 2) is alles in de vierkwartsmaat geschreven (ook wel eens verfrissend nietwaar?). Dit doet natuurlijk niets af aan het geheel, want dat is het. Alle invloeden van Africa tot Brazil en zelfs reggae zitten in het dna van deze band en zijn ook goed hoorbaar op 'Culcha Vulcha'. Wat rest is een puike cd die gemakkelijker aanhoort dan al het andere wat de 'Puppies' hebben gemaakt tot nu toe. Ik laat even de 'Familie Dinner'-schijven buiten beschouwing, die ik als (ongewenste) zijstappen beschouw binnen het canon van de groep. Dat de Grammy Award winnaars (voor 'Sylva' met het Metropole Orkest) komende zomer op het North Sea Jazz Festival weer voor een volle zaal een spetterend optreden zullen verzorgen staat wel vast. Helaas ben ik daar niet bij, maar zal ik me moeten troosten met 'Culcha Vulcha', wat helemaal geen schrale troost

Reinier van Bevervoorde

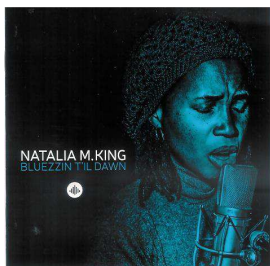
FRANCESCA TANDOI TRIO
Wind Dance
Atelier Sawano

Bezetting:

Francesca Tandoi (p, voc),
 Frans van Geest (b),
 Frits Landesbergen (d).

NATALIA M. KING
Bluezzin T'il Dawn
Challenge Records

Bezetting:

Natalia M. King (vcl, g),
 Ronald Baker (tp),
 Xavier Sibre (kl, fl, as, ts),
 Anthony Honnet (p),
 Anders Ulrich (b),
 Davy Honnet (d).

Bekijk een video over de cd:

<http://bit.ly/25m5sOy>

JAZZ OP DE PLAAT

De 31-jarige pianiste Francesca Tandoi is sinds 2014 druk bezig met een opmars in de jazzwereld. De van oorsprong Italiaanse muzikante bracht inmiddels twee albums uit op het Japanse jazzlabel Atelier Sawano en daarvan werden in het land van de rijzende zon alleen al dik 10.000 exemplaren verkocht. Voor jazzbegrippen geen aantallen om je voor te schamen.

Haar vingers lijken los te zitten, zo soepel vliegt ze over haar toetsenbord in de swingende tracks.

'Wind Dance' is haar nieuwe cd en die bezit alle ingrediënten om het succes verder te laten groeien. Om te beginnen etaleert Tandoi indrukwekkende pianovaardigheden. Haar vingers lijken los te zitten, zo soepel vliegt ze over haar toetsenbord in de swingende tracks. Opvallend is dat ze naast haar virtuositeit toch een vrij zachte masserende aanslag vertoont. Dat komt goed tot z'n recht in de rustige liedjes waarin romantiek en melancholie ademen. Die sfeer krijgt een extra dimensie als Tandoi ook nog eens gezegend blijkt met een prachtige zangstem vol warmte en sensualiteit. Stiekem is het een beetje jammer dat ze in slechts vier van de elf liedjes zingt. En dat is dan ook de enige kanttekening op 'Wind Dance'. Een heerlijke plaat waarop Tandoi wordt begeleid door niemand minder dan bassist Frans van Geest en drummer Frits Landesbergen.

Serge Julien

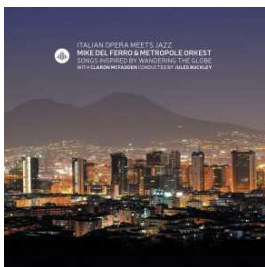
Maak hier kennis met Francesca Tandoi:

<https://www.youtube.com/watch?v=dqaA-6ZNJa0>

Jazzrecensenten zijn er vaak dol op: hokjes om musici in te plaatsen. Zangeres Natalia M. King levert wat dat betreft een probleem op. Waar moet je haar plaatsen: jazz, blues, soul, folk, vaudeville? Van alles wat, haar invloeden komen uit alle hoeken en Bessie Smith is daarvan niet de minste. Zij werd in Brooklyn geboren (1969) ver weg van de blues, en nog verder weg woont ze de laatste jaren in Frankrijk. Daar is ze inmiddels een grote naam maar buiten Frankrijk kent vrijwel niemand haar. Challenge ziet in haar een grote ster met wereldwijde potentie en liet haar optreden op het afgelopen Jazz in Duke-town. Daar viel ze op, zij het dat ze door een ijzige kou overvallen en verkleumd niet het beste kon laten horen. Deze cd (haar vijfde en de eerste voor Challenge) doet dat wel en maakt haar nog bijzonderder dan ik al vermoedde. Bijna alle liedjes zijn van eigen hand, bijzonder in dit genre dat heel ver weg staat van de doorsnee singer-songwriters, en dat je gezien de schijnbaar traditionele stijl tussen blues en vaudeville en alles wat daartussen zit ook niet verwacht. Zoals gezegd, stijlvast is het zeker niet en alle invloeden lopen door elkaar zodat Paul Desmonds 'Take Five' zo maar in een 'oude' blues verzeild raakt. King is met niemand te vergelijken, al komen zeker associaties met andere zangeressen boven (zoals Catherine Russell, Madeleine Peyroux, Karin Allyson) maar dan toch weer heel anders en soms ook beter. King is niet alleen in staat haar nummers van haar eigen handtekening te voorzien, soms met een stem die de muziek als een zweep geselt, maar doet dat ook met de twee niet eigen nummers zoals het bekende 'Don't Explain' van Billie Holiday, dat in haar handen een agressieve en indrukwekkende vertolking krijgt die heel ver weg staat van het origineel.

Tom Beetz

**MIKE DEL FERRO
& METROPOLE ORKEST
Italian Opera Meets Jazz
Challenge**

Bezetting:

Mike del Ferro (p),
Claron McFadden (sopraan),
Metropole strijkorkest olv Jules Buckley.

**HENRI TEXIER
Dakota Mab;
Live At Theater Gütersloh
Intuition**

Bezetting:

Sébastien Texier (as, kl, bkl),
François Corneloup (bars),
Henri Texier (b, comp),
Louis Moutin (d).

JAZZ OP DE PLAAT

Eigenlijk is de cd 'Italian Opera Meets Jazz' een vervolg op zijn trio-cd 'Mike Del Ferro Plays Belcanto'. Nu dan met groot strijkorkest. Dat is wel andere koek. De vader van pianist Del Ferro was operazanger. Die muziek is hem dus met de paplepel ingegoten. Maar al op jonge leeftijd koos Del Ferro voor jazz en vergaarde tijdens zijn opleiding al prijzen. Op het eerste gehoor lijkt het te gaan om een klassieke opname, met hier en daar een snuifje jazz. Ga je echter bewust luisteren, dan is dat vanaf de eerste maten juist niet het geval: pianist Mike del Ferro swingt en gaat zijn eigen weg. Weliswaar laat hij zich in grote lijnen sturen door de oorspronkelijke partituur, maar hij volgt wel zijn eigen pad. Claron McFadden, opgeleid als klassiek zangeres, zingt hele stukken keurig volgens de regeltjes, maar improviseert er ook regelmatig op los. Martijn Vink verzorgt het slagwerk. Zijn 'New Orleans second line shuffle' is een genot onder het Napolitaanse instrumentaal gebrachte liedje 'Tiri tomba'. Een groot compliment voor de acht arrangeurs die de klassieke operaliederen en de Napolitaanse volksliedjes hebben gearrangeerd. Ze deinsde er niet voor terug om Afro-Cubaanse ritmes in te voeren, of een Bossa Nova. Voor de strijkers van het Metropole Orkest zal dit niet de zwaarste opgave zijn geweest. Ondanks de hier en daar zwaar aangezette strijkers, valt er veel avontuurlijks te genieten aan deze uitvoeringen. Niet alleen in de arrangementen en Del Ferro's improvisaties, maar ook in die van Claron McFadden en haar behandeling van de thema's. Klassieke puristen zullen echt met andere oren naar deze plaat moeten luisteren om hem ook te waarderen.

Hessel Fluitman

Bekijk hier een video over de cd:

<https://www.youtube.com/watch?v=544MP8jicD8>

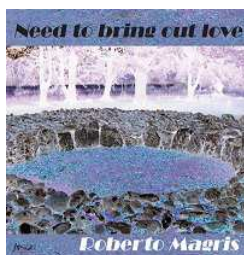
Na vier pianisten werd het tijd voor een andere instrumentalist in de serie 'European Jazz Legends', in het leven geroepen door het Duitse tijdschrift JazzThing in samenwerking met de WDR en het label Intuition. De Franse bassist Henri Texier groeide muzikaal op aan de zijde van pianist George Gruntz en drummer Daniel Humair als Europese ritmesectie van Phil Woods. Daarna ontwikkelde hij een geheel eigen vorm van Europese jazz, met wortels in de Europese volksmuziek en Afrikaanse invloeden, waarin hij grootheden als Louis Sclavis aan zich wist te binden. In zijn Hope Quartet heeft hij twee rietblazers in het front gezet: zijn zoon Sébastien (altsaxofoon en klarinetten) en baritonsaxofonist François Corneloup. Vooral de donkere klankkleuren, gevoegd bij de zangerige bas van de leider, zijn een krachtig punt van de groep. Bovendien is het viertal zowel melodisch als ritmisch bijzonder sterk. Die balans hebben ze nodig in de muziek die is geïnspireerd door de 'native Americans'. Soms hoor je letterlijke verwijzingen, met de bas als een gestemde grote trommel (zoals in 'Mic Mac'), of de voorslagjes in de melodieën (zoals in het titelnummer, 'Dakota mab'). Maar Texier en zijn mannen zijn er niet op uit om een soort toeristische Indianenmuziek te maken. De band gaat veel dieper, zoals Ab Baars die ook tentoonspreidde in zijn programma 'Songs'. Het Hope Quartet maakt warmbloedige muziek, met een spirituele lading en tegelijkertijd beide voeten stevig in de aarde verankerd. Zoals we wel gewend zijn van Texier.

Herman te Loo

Hier is het Hope Quartet, live op Jazzahead, Bremen:

<https://youtu.be/IXrS4E9ENI8>

ROBERTO MAGRIS
Need To Bring Out Love
JMood

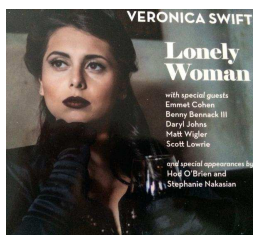

Bezetting:

Roberto Magris (p), Dominique Sanders (b), Brian Steever (d),
 + Monique Danielle, Julia Haile (voc).

VERONICA SWIFT
Lonely Woman
Eigen beheer

(www.StephanieNakasian.com)

Bezetting:

Veronica Swift, Stephanie Nakasian (voc)
 Emmet Cohen, Matt Wigler, Hod O'Brien,
 Gene Kniffic (p), Benny Benack III (tp,
 voc), Daryl Johns, Lowell Ringel (b),
 Scott Lowrie, Kyle Swan (d).

BILL O'CONNELL
Heart Beat
Savant

Bezetting (o.a.):

Bill O'Connell (p), Conrad Herwig (tb)
 Steve Slagle (ss, as, fl), Luques Curtis (b).

JAZZ OP DE PLAAT KORT

Met zijn nieuwe cd 'Need To Bring Out Love' wil de Italiaanse pianist Roberto Magris een statement maken: dat er wel wat meer liefde mee mag spelen bij de huidige wereldproblemen. In dit geval de 'gewone' intermenselijke liefde. Magris is een door-kneed hardboppianist. Hij heeft in hun nadagen collega's als wijlen saxofonist Herb Geller en de drummers Albert 'Tootie' Heath en Idris Muhammed nog eens in het volle daglicht gezet. Zelfs een vergeten saxofonist als Sam Reed heeft hij op een hele cd de ruimte gegeven. Ook stak Magris op vorige cd's zijn liefde voor het werk van trompettist Lee Morgan en andere hardbop-muzikanten niet onder stoelen of banken. Zijn spel is dus geworteld in de muziek van de jaren vijftig. Binnen dit kader is Roberto Magris een aangenaam muzikant. Zijn composities zijn het aanhoren meer dan waard. Dominique Sanders en Brian Steever, respectievelijk bassist en drummer, zijn al jaren zijn vaste begeleiders.

Hessel Fluitman

Door een gelukkig toeval kreeg ik deze cd van zangeres Veronica Swift (22) in handen. Als dochter van pianist Hod O'Brien en zangeres Stephanie Nakasian kreeg ze de jazz met de paplepel ingegeven. Al vanaf haar negende jaar zong ze in The Young Razzcals, een groepje van een opleidingscollege in Virginia. Haar opleiding kreeg ze op de universiteit van Miami in Florida. Het afgelopen jaar werd ze eervol tweede tijdens de Thelonious Monk Institute International Jazz Competition. Ze mag dus als veelbelovend worden aangemerkt. De cd 'Lonely Woman' is een staalkaart van haar capaciteiten. Ze heeft een scala aan vocale mogelijkheden: op tempo en in ballads. Scatten, vocalese, een duet met haar moeder Stephanie Nakasian of met Benny Benack III als zanger, nergens draait ze haar hand voor om. Ze schreef zelfs een vocalese op een solo van Lester Young in 'September in the rain'. Met haar licht gevoileerde stem geeft ze in het openingsnummer al veel van haar mogelijkheden prijs. Ze zingt uptempo en brengt samen met haar moeder en Benack III de vocalese in 'Room 608' van Jon Hendricks naar een goed einde. In Benny Carters 'Lonely woman' komt ze als een volwassen balladezangeres naar voren. Ze weet de intentie van die song volledig over te brengen. Daarnaast is ze niet bang om in 'You don't know what love is' een andere weg te kiezen dan gangbaar is. Ze brengt de aanklacht niet als een zachtmoedig verwijt, maar als een bozige conclusie.

Hessel Fluitman

Bill O'Connell mag zo langzamerhand wel een van de gevestigde latinpianisten in de Verenigde Staten worden genoemd. Hij is een veteraan die al ruim veertig jaar bezig is. Hier in Europa is hij minder bekend. Aan zijn cd 'Rhapsody In Blue' (2011; zie Jazzflits 152) werkten een aantal coryfeeën mee die op 'Heart Beat' ook weer een aandeel in de muziek hebben: trombonist Conrad Herwig, altist Steve Slagle en bassist Luques Curtis. Mede dankzij de twee percussionisten klinkt de muziek lekker soepel en vloeiend. De beide blazers spelen smaakvol mee. Niemand overheerst. Het gros van de stukken is van de hand van O'Connell. Daarnaast heeft hij 'Waters of march' van Jobim en Wayne Shorters 'ESP' opgenomen. Met haar heldere stem heeft Melvis Santa een belangrijke stem in het kapittel bij de thema's van 'Awani', ; 'ESP' en 'Peace on earth'.

Hessel Fluitman

JAZZ OP DE PLANKEN

DAG VAN DE ROTTERDAMSE JAZZ

Datum en plaats:

30 april 2016,
De Doelen, Rotterdam.

Fay Claassen en Peter Beets. (Foto: Eric van Nieuwland)

Ter gelegenheid van 50 jaar De Doelen én 75 jaar wederopbouw van Rotterdam was het 30 april de 'Dag van de Rotterdamse jazz'. Op een hedendaagse manier werd op een warme en zonnige middag teruggeblikt op de geschiedenis van de Rotterdamse jazz. Het Nederlandse Jazz Archief had een tentoonstelling over de eerste jazz in De Doelen met veel foto's en krantenknipsels. Hans Zirkzee, schrijver van het boek 'Jazz in Rotterdam' gaf een levendige dialezing over de inhoud van zijn boek. En de nachtburgemeester van Rotterdam, Jules Deelder, draaide - te hard naar de smaak van de directie - kostelijke oude jazz. Het werd een soort minifestival met veelal Rotterdamse musici in een uitverkochte Doelen.

In de foyer speelde het **Spoken Saxophone Quartet**. Het kwartet is gevormd rond de sopraansaxofoon van Stephanie Francke en hun veelzijdige muziek gleed langs de immense pilaren en muren van de grote, galmende ruimte.

In de Jurriaanse zaal leidde presentator Winfried Baijens de Dag uitgebreid in, samen met de enthousiaste organisator Mijke Loeven. Het eerste optreden in deze zaal was 'A Glorious Tribute To Rita Reys'. Zangeres **Fay Claassen** is door Rita Reys, terecht, aangewezen als haar opvolgster. Claassen zong 'hits' die Rita graag zong en ze werd begeleid door de originele band, het Peter Beets Trio.

Terwijl er op het grote scherm foto's van Rita Reys werden geprojecteerd, swingde Claassen in 'Just one of those things', [...vervolg op de volgende pagina](#)

Ntjam Rosie en Benjamin Herman. (Foto: Eric van Nieuwland)

New Rotterdam Jazz Orchestra. (Foto: Eric van Nieuwland)

JAZZ OP DE PLANKEN (VERVOLG)

'Love for sale' en andere bekende stukken, waaronder zelfs een Nederlands liedje. Er was geen drummer, maar gitarist Martijn van Iterson zorgde voor ritmische begeleiding en enkele gloedvolle soli. Peter Beets wilde iets gekks doen en waagde zich, met weinig succes, aan het scatten. Dat kon Fay Claassen natuurlijk veel beter en dat was dan ook de bedoeling.

Eric Vloeimans had gitarist Jorrit Westerhof, die hij kende uit het Nationaal Jeugd Orkest, uitgenodigd voor een duo. Ze speelden tijdens dit concert voor het eerst samen. Vloeimans' gevoel voor succesvolle samenwerkingen bleek uit de natuurlijke en vloeiende overgangen van thema naar improvisatie. Eigenlijk stond er maar een kwartier op het programma, maar gelukkig was het onmogelijk om het samenspel van deze twee eigenzinnige, naar elkaar getrokken karakters op tijd te beëindigen. Vloeimans kan fluis-terstil spelen, maar in grote zalen weet hij de akoestiek optimaal te benutten. En Westerhof is een gitarist om in de toekomst goed in de gaten te houden!

The Edison duo met Rob van Bavel en Sebastiaan van Bavel was van geheel andere aard. Op twee vleugels speelden de twee Edisonwinnaars speciaal voor de gelegenheid geschreven stukken: 'Minimal effort, maximum result' en de 'Coltrane Suite'. Met excentrieke en voor vader en zoon aparte maatsoorten speelden ze van veel bladmuziek waarbij het leek of junior wat meer ruimte kreeg. Het concert was heel virtuoos en bijna volledig doorgecomponeed.

Het was heel speciaal om Ntjam Rosie 'Diep in mijn hart' van Jaap Valkhof te horen zingen.

Benjamin Herman liet zich inspireren door portretten van overleden Rotterdamse jazzmusici aan de Oude Binnenweg. Natuurlijk zat Piet Noordijk daarbij. Mengelbergs 'Blues after Piet' werd gespeeld met Alexander van Popta aan de piano, Thomas van Pol, die sterk aan Ron Carter deed denken, aan de bas en er was krachtig drumwerk van Niek de Bruijn. Het kwartet had een sterk dienende rol maar dat kwam ook doordat Ntjam Rosie meezong. Het was heel speciaal om uit haar mond 'Diep in mijn hart' van Jaap Valkhof te horen. Daarnaast werden Rita Reys, Mitsey Smee-kens en Annie de Reuver geëerd.

...vervolg in de rechterkolom

Fay Claassen. (Foto: Eric van Nieuwland)

De aanleiding van de Dag van de Rotterdamse Jazz was eenmalig, maar een vervolg lijkt op zijn plaats.

Vader (links) en zoon Van Bavel. (Foto: Eric van Nieuwland)

De achtdelige 'Rotterdam suite' was gecomponeerd door net zoveel leden van het **New Rotterdam Jazz Orchestra**. De afzonderlijke delen waren gebaseerd op 75 jaar wederopbouw. Zonder dirigent, maar aangekondigd door bassist Johan Plomp klonk de première over de Erasmusbrug, de Laurenskerk, de Maas, de Markthal, een kunstwerk bij het Bouwcentrum en de multiculturele samenleving van de stad. Trompettist Jan van Duikeren doelde met dat laatste op de Surinaamse gemeenschap. Zijn 'Oso' (huis) lichtte hij toe met: "Het gaat over de 8,5 % van de bevolking in Rotterdam die een vogel als huisdier hebben en wél kunnen dansen." Na afloop van zijn aandeel was hij tevreden met het resultaat en gaf de band een welverdiend duimpje. Het stuk over de Laurenskerk, 'Laurencius is miné naem' van Cyrille Oswald, werd vergezeld met een film over beiaardier en bandlid Richard de Waardt. Er werd gesuggereerd dat hij in de klokkentoren speelde en daarna snel op zijn fiets naar het concert reed, om daarna in de groep verder te spelen. Hoewel de aanleiding van de Dag van de Rotterdamse Jazz eenmalig was, lijkt een vervolg op zijn plaats.

Peter J. Korten

JAZZ OP DE PLANKEN

TORD GUSTAVSEN, SIMIN TANDER, JARLE VESPESTAD

Datum en plaats:

14 mei 2016, Lantaren/Venster, R'dam.

'What Was Said' is de titel waaronder ECM Records onlangs een album uitbracht van het nieuwe trio van pianist Tord Gustavsen, waarin hij samenwerkt met vocaliste Simin Tander en drummer Jarle Vespestad. Gustavsen is een interessante vertegenwoordiger van de huidige generatie Noorse jazzmusici. In zijn muziek onderzoekt en verbindt hij traditionele Scandinavische volksmuziek en jazz. Hij creëert muziek vol sfeer en ingetogen drama. Eenvoud en klankschoonheid voeren daarin de boventoon. Simin Tander heeft een bijzondere positie in de Europese jazz. De Afghaans-Duitse zangeres die in Nederland werd opgeleid, valt op door haar uitzonderlijke en veelzijdige stemexpressie. Zij blijft voortdurend experimenteren met het totale klankspectrum van haar stem. Met haar eigen groep trad ze al enkele keren op in LantarenVenster.

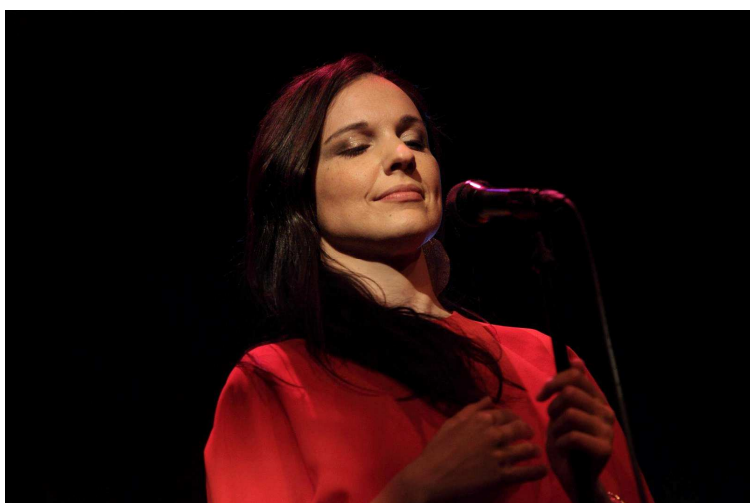
Slagwerker Jarle Vespestad werkt al langer samen met Gustavsen. Ook Vespestad onderzoekt de klankrijkdom van zijn instrumentarium.

Gustavsen en Tander hebben eeuwenoude Noorse hymnes door een Afghaanse dichter laten vertalen in het Pashto, de taal van Simins vader. Tander spreekt deze taal zelf niet. Door vertaling en interpretatie werd de inhoud van de teksten universeler. De hertaalde teksten weerspiegelen hun gezamenlijke passie voor religieuze waarden en vrijheid. Muziek en tekst bieden ruimte voor culturele identiteit, spiritualiteit en vrije associatie.

Het concert van dit trio laat zich niet duiden op een manier die gebruikelijk is voor jazz en geïmproviseerde muziek. Vooropgesteld dat muziek altijd is terug te voeren op universele waarden en wetten, is dat zeker geen probleem. Het is wellicht 'lastig' om muziek te ervaren als een kunst die schoonheid en sensaties oproept, die de zintuigen ook op een andere manier bereiken.

Muziek is in feite geen kunst. Muziek is een expressievorm als gevolg van communicatie. Een vrouwtjesmerel zal nooit ervaren dat haar man, of een andere vogel, mooi zingt, terwijl je als mens (v/m) kippenvel kunt krijgen van de expressies van de merelman.

[...vervolg in de rechterkolom](#)

Simin Tander. (Foto: Joke Schot)

Muziek is niets meer dan een instinctmatige expressie die helpt te overleven in de wildernis. Een compromis is om muziek te zien als een aangeboren expressievorm. Mensen hebben veel talent om te verfraaien en te variëren. Muziek is dus een manipuleerbaar aangeboren medium.

De muziekbeoefening van Tord, Simin en Jarle kenmerkt zich door hun bijzondere manier van waarnemen en verwonderen. Klank en beweging zijn door hen teruggevoerd tot de essentie van zintuiglijk ervaren. Uitgangspunten van hun muziek zijn de pure, primaire eigenschappen van klank en beweging. Stembanden, pianosnaren, trommelvellen en bekkens kunnen resoneren op basis van aanraking en kracht.

Inzoomend op het instrument van Simin Tander, haar stem, vormt zij klank via spankracht op haar stembanden, haar mondholte en haar lippen, en het resoneren van haar borstkas en schedel. Spierspanning, ademtocht, zuchten, fluisteren, de klank van woorden, klinkers, medeklinkers, registers en boventonen. Het is een arsenaal van variabelen, die ze allemaal uitvoerig benut en combineert.

Tord Gustavsen varieert de klank van de moderne concertvleugel van een serene pianoforte, de verre voorloper ervan, tot de robuuste volumes waartoe het instrument in staat is. Naast het gebruikelijke toucher, plukt hij met zijn vingers aan de pianosnaren. Hij geeft aanvulling op het groepsgeluid door sferen te scheppen via het gebruik van elektronica.

Jarle Vespestad geeft veel ruimte aan het klankverloop van zijn slagwerk. Kaal en minimalistisch is zijn manier van spelen daarvoor zeker niet.

Geluid is de pendant van stilte. Muziek en spel van Gustavsen overbruggen een grote afstand en lijken te zijn onttrokken aan de stilte. In haar zang lijkt Tander muziek te onttrekken aan de taal. Zij proeft van de taal en weerspiegelt een herleide vertelkunst. Het luisteren naar de melodische muziek van het trio Gustavsen Tander Vespestad vergt een ontspannende concentratie. De mijmering, meditatie en bezwering leiden tot een poëtische devotie. Een choreografie van muziek die kan worden beleefd als een totale enscenering van klank en ruimte.

Het benoemen van schoonheid is vaak een heikele kwestie. Soms zijn verschijnselen te mooi om te rechtvaardigen. Beter is het de betovering er te laten zijn. Muziek vult de laag tussen hemel en aarde.

Roland Huguenin

BESTSELLERS JAZZ CENTER

Datum: 23 mei 2016

- 1 Cuong Vu**
Meets Pat Metheny (Nonesuch)
- 2 Bill Evans**
Some Other Time (Resonance)
- 3 Gregory Porter**
Take Me To The Alley (Blue Note)
- 4 Snarky Puppy**
Culcha Vulcha (GroundUp/Universal)
- 5 Pat Metheny**
Unity Sessions (Nonesuch)

Bestsellers Jazz Center is een overzicht van de best verkochte cd's van de Haagse speciaalzaak Jazz Center; (<http://www.jazzcenter.nl>).

TIPS JAZZ CENTER

- 1 Sonny Rollins Trio & Horace Silver Quintet**
Swiss Radio Days (TCB)

Schitterende live-registratie van een avond in 1959. Mooi opgenomen door de Zwitserse radio. Saxofonist Rollins nog in zijn oude topvorm. Van pianist Silver zijn er uit die tijd weinig live-opnames, dus laten we deze koesteren om te horen hoe goed ze samen musiceerden.

- 2 Jack DeJohnette**
In Movement (ECM)

Trio van drummer DeJohnette met saxofonist Ravi Coltrane (zoon van...) en bassist Matthew Garrison (ook zoon van...). Grote namen die kleine muziek maken. Je waant je weer in het ECM-geluid van de jaren zeventig. Mooi gebalanceerd en toch uitdagend genoeg.

- 3 Craig Taborn**
Flaga (Book of Angels 27, John Zorn) (Tzadik)

Pianist Taborn met Christian McBride op bas en Tyshawn Sorey op drums. De 'Book of Angels'-serie wordt alsmat interessanter. Soms heel melodius dan weer free jazziger, maar bovenal fantastisch gespeeld door deze giganten.

Tips Jazz Center is een overzicht van cd's die volgens Reinier van Bevervoorde en Jan Bax (van de Haagse speciaalzaak Jazz Center) een plek in de Bestsellers Jazz Center verdienen; (<http://www.jazzcenter.nl>).

Jazzcenter nu ook op Facebook
www.facebook.com/jazzcenterdenhaag

NIEUWS (VERVOLG)

Louis Armstrong in 1946 in New York. (Foto: William P Gottlieb)

Onbekende filmopnamen Louis Armstrong opgedoken

Een film van ruim een half uur van trompettist Louis Armstrong tijdens de opnamen van zijn album 'Satchmo Plays King Oliver' (1959) is onlangs in een opslagruimte gevonden. De producer van de Audio Fidelity-plaat, Sid Frey, had de film door een professional op 16 mm laten maken, maar besloot verder niets met de beelden te doen. "Capturing Louis in the act of recording is a unique and welcome discovery augmenting what we know about his artistry in an invaluable manner, proving that he was a leader in the true musical sense of that word", zegt Dan Morgenstern, voormalig directeur van het Institute of Jazz Studies van Rutgers University. De film is verworven door het Louis Armstrong House Museum in Corona, Queens. Dat is gevestigd in het huis waar Armstrong aan het eind van zijn leven woonde.

101 MEESTERWERKEN die u nog niet heeft gehoord (deel 6)

In het februari-nummer van dit jaar publiceerde de redactie van het Franse blad Jazmagazine een lijst van '101 Meesterwerken die u nog niet gehoord heeft'. Albums uit alle tijdperken van de jazz. In Jazzflits presenteren we in tien afleveringen titels uit deze lijst. Deze editie deel zes:

- Bill Barron**
The Tenor Stylings Of (Savoy)
- Dollar Brand**
Ode To Duke (Philips)
- Marc Copland**
Haunted Heart (hatOLOGY)
- Kahil El'Zabar**
Ritual Trio feat. Pharoah Sanders
Ooh Live! (Bright Moments)
- Bill Frisell**
Blues Dream (Nonesuch)
- Chico Hamilton**
The Three Faces Of Chico (Warner Bros)
- Ahmad Jamal Trio**
The Awakening (Impulse)
- Pat Metheny**
New Chautauqua (ECM)
- Art Pepper**
Winter Moon (Galaxy)
- Clark Terry with Thelonious Monk**
In Orbit (Riverside)

DE GOUWE OUWE VAN...

Hessel Fluitman

NUEVA MANTECA

Congo Square

Munich records

In de vijftigste aflevering van deze rubriek sta ik graag stil bij Jan Laurens Hartong. Eigenlijk wist ik niet zo veel van hem, zo bleek mij bij zijn recente overlijden. Hij was pianist, bandleider en een leraar met een zeer grote kennis van zaken. Een klassiek geschoold uitvoerend kunstenaar die ook jazz speelde en zich bekeerde tot de Afro-Cubaanse jazz. Dat speelde hij met Nueva Manteca op vele platen en cd's. Zijn orkest kende weinig verloop in personeel. De kern bleef voortdurend in tact. Soms werd de groep uitgebreid om een beter geluid te krijgen. De cd 'Congo Square, Tribute To New Orleans' is uit 2002. Een album met songs uit het New Orleans-genre - de oorsprong van de jazz zeg maar - die met een Cubaans jazzsausje zijn overgoten. Naast Jarmo Hoogendijk vinden we Rini Swinkels en Wim Both als trompettisten. Ben van den Dungen is de vaste tenorist en Bart van Lier de gelauwerde trombonist. Om het goede New Orleans geluid te krijgen speelde Antoon Aukes mee op een New Orleans Bass-drum. Het vaste ritmedriemanschap Nils Fischer, Claus Toft en Lucas van Merwijk stond garant voor de gepeperde ritmes. En natuurlijk de leider en de onvervangbare bassist Leslie Lopez. Op de cd komen afgekloven stukken als 'King Porter stomp', 'St. Louis blues', 'When the saints' en 'When it's sleepy down south' opnieuw tot leven. Nueva Manteca zet deze afgekloven stukken fier overeind. 'Ol' man river' wordt door Jan Laurens Hartong solo heel introspectief op de piano gespeeld. In de andere stukken hebben de vele eigenwijze en meeslepende ritmes uit de Cubaanse bron de overhand. Wat is de Latijns-Amerikaanse muziek toch rijk.

In de rubriek 'De Gouwe Ouwe van' zingt een medewerker van Jazzflits de lof over een speciale elpee, cd of dvd uit zijn of haar eigen collectie.

VARIA

Rough Diamonds Series 2016

Tussen 31 mei en 5 juli besteedt het Bimhuis (Amsterdam) elke dinsdagavond vanaf 22.00 uur aandacht aan bijzondere talenten. Elke avond komen twee bands of solisten voor het voetlicht: musici van het Conservatorium van Amsterdam. Gastheer is Jasper Blom en de toegang is gratis. Een greep uit de concerten: 7 juni Daan Demeyer's Brain//Child; 14 juni Dario Trapani Sextet; 21 juni Esther van Hees/Mateusz Pulawski Band; 28 juni Vuma Levin Quintet; 5 juli Keep an Eye Summer Jazz Workshop 2016 Jamsession.

BRAD MEHLDAU

JAZZ IN BEELD

Pianist Brad Mehldau trad 14 mei op tijdens het festival Mithra Jazz in Luik. Een festival dat onder het motto 'acht zalen - acht programma's - acht sferen' van 10 tot en met 14 mei op diverse locaties plaatsvond. Mehldau was een van de grootste publiek-trekkers. Hij trad op met zijn trio met Larry Grenadier op bas en Jeff Ballard op drums. (Foto: Jean Schoubs)

JAZZFLITS 260 staat 20 juni 2016 op <http://www.jazzflits.nl>

JAZZ OP PAPIER (VERVOLG)

Discografieën zijn er in alle soorten en maten. Supplementen erop verschenen doorgaans in de vaktijdschriften, totdat een nieuwe editie zich aanmeldde. Het zijn dan ook de jongste publicaties die van belang zijn. Desondanks is voor de volgorde de oorspronkelijke uitgave gekozen. Alleen de auteur is vermeld, de plaats van uitgave en de diverse jaren.

Benny Aasland.

Danderyd (Stockholm),
1954/1978-79

Luigi Sanfilippo.

Palermo (Italië), 1964/1966/1979

Luciano Massagli, Liberio Pusateri, Giovanni M. Volonté.

Milaan, 1966-78/1983/1999

Dick M. Bakker.

Alphen a/d Rijn, 1972/1974/1977

W.E. Timmer.

Montreal/Metuchen (NJ)/Lanham (MD),
1976/1979 resp. 1988 resp. 1996

Jerry Valburn.

Hicksville (NY), 1986/1993

Ole J. Nielsen.

Kopenhagen, 1991

(dl. 6 van Jazz Records 1942-1980)

François-Xavier Moule.

Le Mans (Frankrijk), 1992

Jan J. Mulder

WINNAARS EDISON JAZZ 2016

Jazz Nationaal

Yuri Honing Acoustic Quartet

Desire (Challenge Records Int.)

Jazz Internationaal

Charlie Haden & Gonzalo Rubalcaba

Tokyo Adagio (Universal Music)

Jazz Vocaal

Cécile McLorin Salvant

For One To Love (Mack Avenue Records)

Het document

Boy Edgar

Boy's Big Band Return

(Nederlands Jazz Archief)

De jury bestond dit jaar uit Cor Bakker, Michelle Kuypers, Mijke van Wijk, Paul Bruger en meestemmend voorzitter Imme Schade van Westrum. De Edisons worden vrijdag 24 juni uitgereikt in het nieuwe Luxor Theater in Rotterdam. Een aantal winnaars treedt op met het Metropole Orkest onder leiding van honorair dirigent Vince Mendoza.

BRAM WEIJTERS

JAZZ IN BEELD

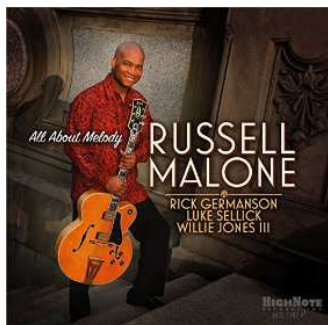

Het kwartet van toetsenist Bram Weijters (foto onder) en trompettist Chad McCullough (foto boven) speelde 26 april in De Muze te Heusden Zolder. (Foto's: Jean Schouben)

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 23 mei 2016

- 1 Russell Malone**
All About Melody (HighNote)
- 2 Gregory Porter**
Take Me To The Alley (Blue Note)
- 3 George Coleman**
A Master Speaks (Smoke Sessions)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; (www.jazzweek.com).

OVERLEDEN

Paul Smoker. (Foto: paulsmoker.com)

Paul Smoker, 14 mei 2016 (75)

Amerikaanse trompettist; was van alle markten thuis: had een klassieke opleiding gehad, gaf zelf muziekonderwijs volgens de 'old school', maar verkeerde door contacten met Anthony Braxton en anderen hoe langer hoe meer in avant gardekringen. Richtte in dat kader een eigen groep op onder de naam Joint Venture.

Buster Cooper, 13 mei 2016 (87)

Amerikaanse trombonist; werd vooral bekend tijdens zijn periode in de band van Duke Ellington (1962-1969). Werkte daarna in Los Angeles en werd lid van Juggernaut, de door drummer Frank Capp en pianist-arrangeur Nat Pierce opgezette band, samengesteld uit studiomusici. Stierf in zijn geboorteplaats St. Petersburg in Florida.

jjm

JAZZ À LIÈGE

JAZZ IN BEELD

Bassist Sal la Rocca. (Foto: Jean Schoubs)

Het festival Mithra Jazz in Luik vond van 10 tot en met 14 mei op diverse locaties in de Waalse stad plaats. Onze medewerker Jean Schoubs was erbij en maakte de foto's op deze en de volgende pagina.

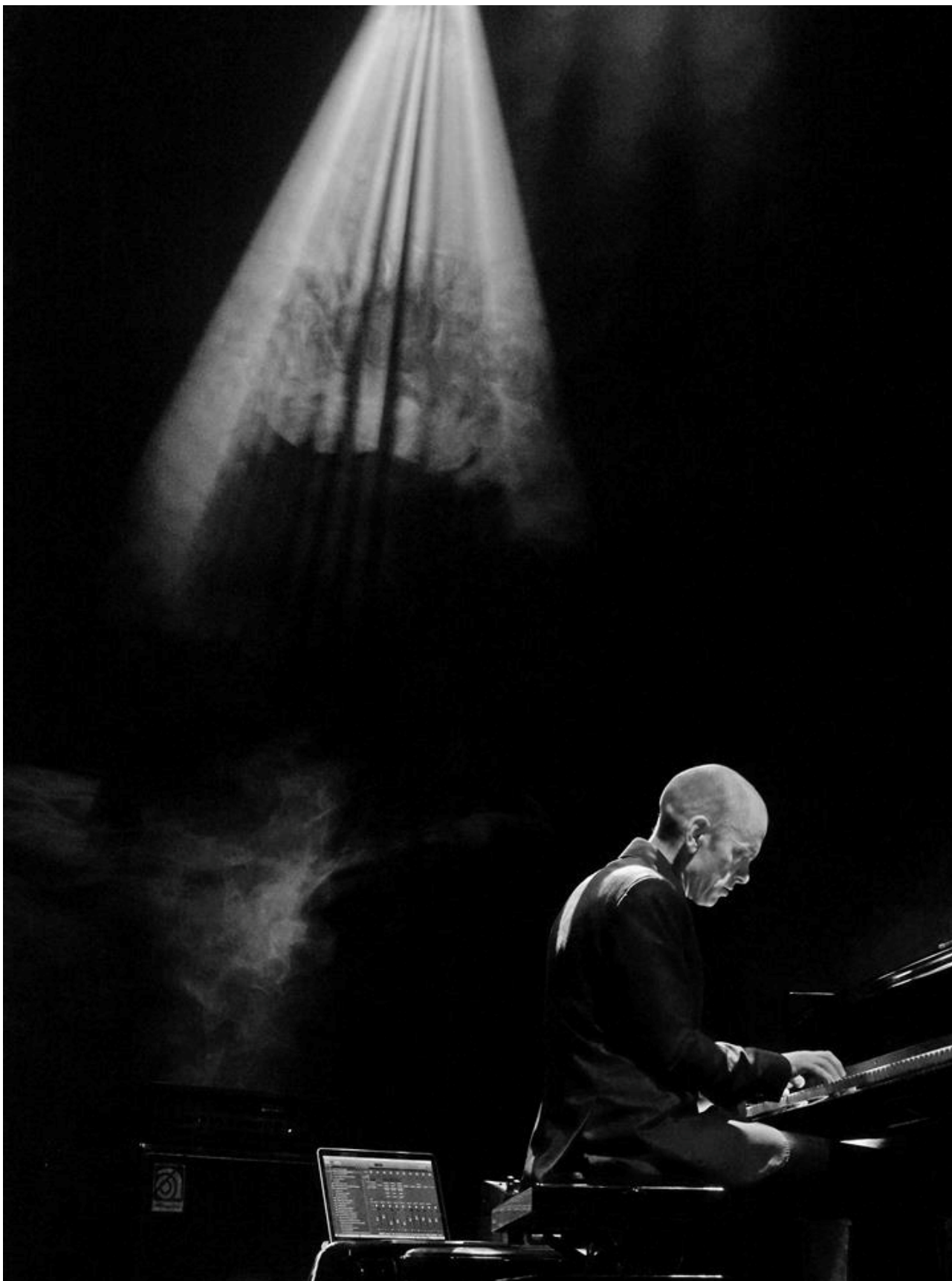
Pianist Fulco Ottervanger (De Beren Gieren). (Foto: Jean Schoubs)

Saxofonist Fabrizio Cassol. (Foto: Jean Schoubs)

TORD GUSTAVSEN

JAZZ IN BEELD

Tord Gustavsen, Simin Tander en Jarle Vespestad stonden 14 mei op het podium van LantarenVenster in Rotterdam. Joke Schot was erbij en maakte deze foto van Tord Gustavsen. Een verslag van het concert staat op pagina 14 van deze Jazzflits.

Pianist Brad Mehldau trad 14 mei op tijdens het festival Mithra Jazz in Luik (zie ook pag. 16). Hij geeft lang niet altijd toestemming om foto's te maken, maar Jean Schoubs trof het. Hij maakte de foto op deze pagina.

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/ hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Tom Beetz, Reinier van Bevervoorde, Arne Van Coillie, Mike del Ferro, Hessel Fluitman, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Frank Huser, Hans Invernizzi, Serge Julien, Peter J. Kortzen, Lex Lammen, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Roos Plaatsman en Jorre Reynders. **Fotografie:** Tom Beetz, Jos Krabbe, Joke Schot, Jean Schoubs, Willem Schwertmann.

ia77
JazzFlits

Logo: Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is **niet** mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):**

Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Productie:** **JAZZFLITS** wordt geproduceerd door De Juiste Tekst (www.dejuistetekst.nl). **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.